

ke administrative problemer, som lige nu ser rimelig uoverskuelige ud.

Jeg synes også, man må holde sig for øje, at det er to forskellige målgrupper, der er tale om her. Tager man målgruppen for overgangsydelsespersoner, er det personer, der frivilligt er gået ind i en ordning, og som også frivilligt er i stand til at gå tilbage til dagpengesystemet og altså er i en situation, hvor de i dagpengesystemet kan tjene beløb ved siden af dagpengene, selvfølgelig imod modregning, så der er altså nogle muligheder inden for det gældende regelsæt. Man skal måske også lige have for øje, at gruppen af overgangsydelsespersoner er en gruppe, der bliver mindre og mindre, al den stund at vi har bremset op for tilgangen til overgangsydelsen.

Med disse bemærkninger vil jeg godt illustrere, at vi i regeringen ikke kan støtte forslaget, og jeg vil af de grunde, som jeg også har nævnt før, specielt advare imod dette at lovgive med tilbagevirkende kraft.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Sagen her drejer sig jo i al sin enkelthed om, hvor stor forståelse en minister har, når mennesker kommer i klemme i systemet.

Et menneske oppe i Nordjylland, som deroppe er kendt som Fisker-Kaj, har fanget for 4.000 kr. fisk, mens han var på overgangsydelse. Han henvendte sig og opgav det til skattevæsenet. Han henvendte sig i sin a-kasse og sagde: Jeg har fanget for 4.000 kr. fisk. Er det sådan, at der er et vist modtræk i min overgangsydelse?

Og så gik det ellers galt. Så fik han at vide, at hans overgangsydelse forsvandt fuldstændig. Hans chance for at komme på efterløn var i fare. Hele hans eksistensgrundlag forsvandt på grund af for 4.000 kr. fisk.

Hvis manden havde stjålet for 4.000 kr. hende i den nærmeste butik, var han sluppet med en advarsel fra politiet, men nu har han fanget for 4.000 kr. fisk, og så fjerner man hele hans eksistensgrundlag. Sådan kan det jo ikke være. Sådan skal Danmark ikke være.

Jeg vil gerne have ministeren til at svare konkret på, hvilke løsninger ministeren så kan finde i en så grotesk sag som den her, for vi kan ikke leve med, at det danske system fungerer på den måde, at mennesker straffes så fuldkommen ude af proportion i forhold til, hvad de har gjort. Jeg har forstået, at det oven i købet

var sådan, at han som lønmodtager kunne tjene 28.400 kr., uden at der skete noget som helst.

Her har vi så et betragteligt mindre beløb, men blot fordi man betragter det som selvstændig virksomhed, bliver han afklapset fuldstændig og totalt. Hvad vil ministeren gøre for at løse problemet?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu har jeg ikke de konkrete avisudklip hos mig, men alligvel vil jeg spørge ministeren, om hun kan bekræfte, at da den sag, som hr. Jes Lunde lige omtalte, var fremme i dagspressen, udtalte ministeren noget i retning af, at hun håbede, at ankenævnet ville omgøre afgørelsen i direktoratet, og at ministeren mente, at SiD's a-kasse i dette tilfælde havde – jeg kan ikke huske den nøjagtige formulering – behandlet sagen meget firkantet.

Kan ministeren bekræfte, at hun er kommet med sådan nogle udtalelser til pressen i Nordjylland, da sagen var på sit højeste?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil godt sige, at den her sag intet som helst har med min forståelse at gøre. Den har noget at gøre med, hvordan loven er skruet sammen, og hvad det er for nogle regler, man skal overholde for at være i arbejdsløshedsforsikringsystemet og have retten til dagpenge og efterløn, og jeg er nu mest optaget af at overholde loven, vil jeg godt sige, uanset hvor min sympati så end måtte ligge.

Jeg vil også godt sige, at jeg synes, det i virkeligheden er ubehageligt at skulle diskutere en helt konkret sag. Man må sige til hr. Jes Lunde, at det er et meget imponerende spring fra en generel holdning, som jo ligger i beslutningsforslaget, og som jeg også i min kommentar gjorde meget ud af at få kigget på. Jeg synes slet ikke, det er hensigtsmæssigt at diskutere en bestemt persons sag, al den stund den sag ikke er afgjort i ankesystemet.

Så vil jeg svare hr. Jes Lunde, at sådan som lovgiverne har besluttet sig for, at reglerne skal være, kan det være meget voldsomt at overtræde reglerne. Det kan være meget voldsomt at overtræde reglerne, og det er det tydeligvis i denne her situation. Så kan man sige, at det også er derfor, vi er her, nemlig for at se på, om regelsættet – det er jo sådan set derfor, vi er lovgivere – skal justeres på den ene eller på den anden måde.